

mindelighed og ikke vare indskrænkede til Reserveofficererne, saalænge Krigen varer. — Som bekendt gives der jo nemlig Officerer i Reserven ogsaa i Fredstid, som deels ikke ere lønede, deels midlertidig have faaet Lønning, men som upaatvivelig ikke ere berettigede til Pension. Hvad derimod de Reserveofficerer angaaer, som nu have tjent med i Hæren, og som ere faldne, da er der ifølge en ældre kongelig Resolution, hidrørende fra de sidste Krige i Begyndelsen af dette Aarhundrede, tillagt deres Enker Pension og det er under Forhandling, om de ældre kongelige Bestemmelser maatte hjemle de Reserveofficerer, som ikke ere faldne, men som selv ere blevne utjenstdygtige, en lignende Pensionsberettigelse, og navnlig i hvilket Omfang, og jeg troer, at Enhver tør være forvisset om, at hvis de Regler, som saaledes ere under Undersøgelse, ikke maatte findes tilstrækkelige til at opfylde, hvad Staten skylder de Reserveofficerer, som saaledes i Krigen ere blevne vansøre, vil Regjeringen, hvad enten den nærværende Pensionslov bliver vedtaget eller ikke, dog komme med et særskilt Forslag, saafremt Regjeringen ikke i Overensstemmelse med de almindelige Bestemmelser maatte ansee sig bemyndiget til at gjøre Noget for disse Officerer. (Hør!)

Jugstrup: Det er i Anledning af en Ytring fra den høitærede Finantsminister, at jeg har tilladt mig at begjære Ordet. For saavidt jeg forstod ham rigtigt, yttrede han nemlig, at Underofficerer og Soldbetjente ikke kunde, hvad enten man antog Udvalgets Endringsforslag eller det under Nr. 2 og 3 af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te District (David) stillede Forslag, faae Afgang til Pension. Saaledes, som jeg under Sagens forrige Behandling yttrede, vilde jeg ansee det for i høi Grad ubilligt om man vilde unddrage disse Embedsmænd en saadan Berettigelse til Pension, men jeg har troet at finde i Forslaget under Nr. 3 en Regel opstillet, hvorefter der sikredes disse Mænd Pension, thi i Slutningen af Forslaget hedder det: „ligesom paa den anden Side Enhver, der ved nærværende Lovs Udgivelse er ansat i en Bestilling, som ifølge de hidtil gjældende Regler har givet Afgang til Pension, men, som efter

denne Lov ikke medfører Pensionsberettigelse, for sin Person skal beholde Kravet paa Pension“. Jeg har staaet i den Formening, at Soldbetjente, som hidtil have været afføbede fra Statens Tjeneste, have erholdt Pension, og jeg turde muligt udbede mig Oplysning i dette Punkt af den høitærede Finantsminister.

Finantsministeren: Ja, den ærede Rigsdagsmand har, om man vil, Ret, men han har ogsaa Uret, thi det, som her er Spørgsmaal om, er ikke om Underofficerernes og Soldbetjentenes Ret eller Afgang til Pension i Almindelighed, men om saadan Ret ifølge den Lov, som her diskuteres. For Diebliffet have vel begge disse Klasser Afgang til Pension, idet det forestaaer Udarbejdelsen af et specielt Reglement eller Lov om Underofficerernes Pensionering og Soldbetjentene faae ogsaa Pension, naar de entlediges, men denne Pension er ingenlunde af samme Omfang som andre Embedsmænds, fordi disse Betjente ikke hidtil ere blevne betragtede som Embedsmænd, og derfor have maatte nøies med et ringe Beløb. Efter de hidtil gjældende Regler tilstaaes der ordentligvis enhver Embedsmand eller Officiant, som ifølge særlige Bestemmelser henføres til Embedsmændsklassen, uden at være Embedsmænd, Totrediedeel af deres faste Indtægt i Pension. Det er en gjældende Regel, fra hvilken Undtagelserne forholdsvis ere meget faa. Hvad derimod Soldbetjentene angaaer, saa have de faaet en Pension, som tilforn beløb sig til i det Høieste 36 Rbd. aarlig efter nok saa lang en Embedsførelse, men for 6—7 Aar tilbage lykkedes det det daværende Generaltoldkammer at erhverve en Forbedring i Pensionsadgangen for dem, hvorefter der blev 3 Gradationer i Pensionen, nemlig 80 Rbd., 60 Rbd. og 40 Rbd. Denne Pensionsadgang staaer imidlertid som sagt, ingenlunde i Forbindelse med den almindelige Afgang for Embedsmænd til Pension ifølge den forelagte Lov, og den indbefattes navnlig ikke under Grundlovens § 22, sammenholdt med § 2 i de „midlertidige Bestemmelser“ til Grundloven. Naar der altsaa er Spørgsmaal om, hvorvidt nærværende Lov kan have nogen Indflydelse paa disse Classer, da har den aldeles ingen, thi den Bestemmelse som indeholdes i Slut-